5 Σεπτεμβρίου 2015

“Η ματαιότητα του κόσμου”

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Όλα του κόσμου τα πράγματα και όλες της γης οι ασχολίες, έξω από τη διακονία του Κυρίου, είναι ψεύτικα και μάταια. “Ματαιότης ματαιοτήτων, τά πάντα ματαιότης”, λέει ο σοφός συγγραφέας του Εκκλησιαστή (1:2). Μάταιη και άστατη είναι η κοσμική δόξα. Πλανεμένοι και μικρόμυαλοι όσοι κυνηγούν τα υλικά πλούτη, τις τρυφές και τις απολαύσεις της σύντομης αυτής ζωής, γιατί δεν ξέρουν ότι πίσω τους ακολουθεί θλίψη αιώνια.

Η φοβερά ημέρα της δευτέρας παρουσίας του Χριστού θα φανερώσει περίτρανα το κέρδος του φτωχού και τη ζημιά του πλούσιου, την αξία του άσημου και την κενότητα του δοξασμένου. Την ώρα εκείνη δεν θα χρησιμεύουν τα χρήματα και τα κτήματα, οι επιστημονικές γνώσεις και τα διπλώματα, η αναγνώριση και η φήμη, η ευφυΐα και η πανουργία, η ρητορεία και η επιχειρηματολογία, αλλή η καθαρή συνείδηση, η ενάρετη πολιτεία και τα καλά έργα.

Υπολόγισε πόσο χρόνο από την ως τώρα ζωή σου, τη ζωή που σου χάρισε ο Θεός για να Τον υπηρετήσεις -ή μάλλον για ν΄αγωνιστείς πνευματικά και να σωθείς, γιατί ο Θεός δεν έχει ανάγκη τις υπηρεσίες σου- υπολόγισε, λέω, πόσο χρόνο σπατάλησες σε έργα μάταια, άχρηστα ή και εφάμαρτα. Κάθε λεπτό που πέρασε, δεν γυρίζει πίσω. Οι μέρες, οι μήνες και τα χρόνια τρέχουν. Ο θάνατός σου, όσο κι αν δεν θέλεις να το συλλογίζεσαι, πλησιάζει, είναι δίπλα σου! Πότε θα σ΄αγγίξει; Είναι άγνωστο. Όταν όμως θα γίνει αυτό, τί αξία θα έχουν οι κόποι σου για τις επίγειες ματαιότητες; Ποιός θα σε βοηθήσει τότε; Οι ικανότητές σου, η ευφυΐα σου, η γνώση σου, τα χρήματά σου, η φήμη σου; Όχι! Οι συγγενείς, πού ίσως περίμεναν με κρυφή λαχτάρα το θάνατό σου για να σε κληρονομήσουν; Όχι! Οι φίλοι, πού τόσο συχνά αποδείχθηκαν συμφεροντολόγοι και αχάριστοι; Όχι! Αλλά ποιός;

Μόνο ο φιλεύσπλαχνος και φιλάνθρωπος Θεός, Εκείνος που εσύ αγνόησες ή καί καταφρόνησες, μολονότι όλα, όσα έχεις, από τα χέρια Του τα πήρες.

Έστω και τώρα, λοιπόν, έλα κοντά Του. Ό,τι κι αν κάνεις κάτω από τη σκέπη και μέσα στο νόμο του Χριστού, είναι καλό και ωφέλιμο.

Μακριά απ΄Αυτόν, όλα είναι μάταια και χαμένα.

Γι΄αυτό ο μακάριος Παύλος έλεγε:

“Αυτά πού ήταν άλλοτε για μένα κέρδη και πλεονεκτήματα, με την πίστη στο Χριστό τα είδα σαν ζημιά και μειονεκτήματα. Πραγματικά, όλα εξακολουθώ να τα θεωρώ μειονεκτήματα σε σχέση με τό ασύγκριτα ανώτερο αγαθό που κέρδισα γνωρίζοντας τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μου. Γι΄αυτόν τα πέταξα όλα και τα θεωρώ σκουπίδια, για να κερδίσω το Χριστό και να ενωθώ μαζί του” (Φιλιπ. 3:7-9).

Τί αφροσύνη, να μή μιμούμαστε τον απόστολο, αλλά να σαγηνευόμαστε από τον κόσμο, που η σημερινή μορφή του δεν θα διαρκέσει πολύ, τον κόσμο, που ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος ρητά μας συμβουλεύει να μήν αγαπάμε:
“Μήν αγαπάτε τόν κόσμο, μήτε όσα είναι του κόσμου. Αν κάποιος αγαπάει τον κόσμο, δεν έχει μέσα του την αγάπη για τον Πατέρα. Γιατί όλα όσα είναι του κόσμου -η σαρκική επιθυμία, η λαχτάρα ν΄αποκτήσουμε ό,τι βλέπουν τά μάτια μας και η υπεροψία πώς κατέχουμε γήινα αγαθά- δεν προέρχονται από τόν Πατέρα, αλλ΄από τον αμαρτωλό κόσμο. Ο κόσμος, όμως, περνάει και φεύγει, καί μαζί του φεύγουν και οι επιθυμίες του, ενώ όποιος εκτελεί το θέλημα του Θεού, θα ζήσει αιώνια” (Α΄Ιω. 2:15-17).

Μιμήσου, λοιπόν κι εσύ τον απόστολο. Μίσησε τον πρόσκαιρο πλούτο, και θα γίνεις αιώνια πλούσιος σε χάρη Θεού. Καταφρόνησε την τιμή, καί θα τιμηθείς ανέκφραστα από τον Κύριο. Απαρνήσου τη σαρκική ηδυπάθεια, καί θ΄απολαύσεις την ουράνια ηδονή. Πολέμησε τη ραθυμία και την οκνηρία, και θ΄αναπαύεσαι αιώνια. Υπόμεινε τη φτώχεια και τη γυμνότητα, και θα ντυθείς στολή θεοϋφαντη. Οικειώσου το πένθος, και θα χαίρεσαι παντοτινά. Δέξου καρτερικά τη χλεύη και το διωγμό για το Χριστό, και θα δοξαστείς απ΄τους αγγέλους. Κοντολογίς, αρνήσου τη φιλοκοσμία και εγκολπώσου τη φιλοθεϊα.

Άκουσε, αδελφέ, τί μας λέει ο Κύριος: “Μπείτε στο δρόμο της αρετής από τη στενή πύλη..., είναι στενή η πύλη και γεμάτος δυσκολίες ο δρόμος που οδηγεί στην αιώνια ζωή” (Ματθ. 7:13, 14). Και στενή πύλη δεν είναι εκείνη του πλούτου και της τρυφής, αλλά της φτώχειας και της θεληματικής στερήσεως. Θλιμμένη οδός δεν είναι εκείνη της δόξας και των τιμών, αλλά της ταπεινώσεως και των παθημάτων. Αυτή την πύλη πέρασε κι αυτή την οδό βάδισε ο Θεάνθρωπος στη γη.

Μιμήσου τον Ιησού. Γίνε φτωχός, όπως Εκείνος, και ταπεινώσου, όπως Εκείνος.
Άφησε σήμερα εκούσια όσα αύριο θα στερηθείς ακούσια.
Αρνήσου τα φθαρτά για ν΄απολαύσεις τα άφθαρτα.
Μήν αγαπάς τόν κόσμο, γιατί “η αγάπη για τον αμαρτωλό κόσμο είναι έχθρα εναντίον του Θεού” (Ιακ. 4:4).
Μήν ταυτίζεσαι με τους κοσμικούς ανθρώπους και μήν επηρεάζεσαι από το πνεύμα τους, γιατί “όλος ο κόσμος βρίσκεται στην εξουσία του διαβόλου” (Α΄Ιω. 5:19).
Ταυτίσου με τον Κύριο και το θέλημά Του, και θα κερδίσεις τα πάντα.

από το βιβλίο “ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ” του μοναχού Αγαπίου Λάνδου του Κρητός)

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca